

שער הזוהר - בולעטין #1

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע

ארגון מוקדש לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש, כמו שכתוב:
בחיבורא דא יפקון מן גלותא, וכל המעורר ללמוד זוהר הקדוש
מקרב בזה ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן
חודש תשרי תש"ס

מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו

למה הכל רצים ללמוד ספר הזוהר הקדוש?

**הזוהר נתגלה לדור האחרון כי בו יצאו
מן הגלות ברחמים**

א. והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בהאי חיבורא דילך דאיהו ס' הזוהר מן זוהרא דאימא עילאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביי מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. (רע"מ בזהר פי' נשא, דף קכ"ד ע"ב)

ב. דוק לישניי דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פירוש מאמרי הזוהר בטוב טוב ה', ואז יפקון ביי מן גלותא כשיטעמו פירושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. (מקדש מלך לרע"מ כאן)

ג. וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד אתגליי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיני וקראתם דרור בארץ. (תיקוני זהר תיקון שתיתאה בסופו)

ד. דוק לישנא כד אתגלייא לתתא, מוכח דאתגלייא לעילא מאז ועד עתה על השמים כבודו, אבל לתתא לא יתגלי אלא בדרא בתראה. ותוספות ביאור בסוף יומיא, לומר, שהוא דוקא קרוב לימות המשיח ובגיניי יבוא.

והנה זה כמה מאות שנה שנתגלה חיבורא דיליי לתתא ועדיין בן דוד לא בא, אבל כד דייקת שפיר במש"כ יתפרנסון מהאי חיבורא, פיי יפורשו מאמריו העמוקים בהקדמות שגילה האריז"ל, כי זהו הפרנסה שיבינו ויהנו לאורו מתוק לנפש ומרפא

לעצם. כי הלומד גירסא בעלמא הגם שיש לו שכר טוב בעמלו ומקדש בטהרה נשמתו, עכ"ז הסגולה דבגיניי וקראת דרור, היא כשיתפרנסו וילמדו פי' המאמרים.

הנה מבואר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמ"ש כאילו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהי גנוז עד סוף יומיא דבגיניי יבוא דרור, כי סגולה זו בו ולא בזולתו. (מקדש מלך לתיקו"ז כאן)

ה. בגלותא בתראה הזוהר ב"י הו"ה ר"ז [אתוון הזוה"ר הנהו אתוון הו"ה ר"ז] דאיהו אור דפורקנא בתרייתא. (תיקו"ז תיקון כ"א דף נ"ג ע"ב)

ו. אסתכם קוב"ה ושכינת"י למעבד האי חיבורא על יד ההוא דאתגליא [הרע"מ], וכניס ב"י עילאין ותתאין לאשכחא ב"י נייחא לשכינתא בגלותא וחירו לה ולבנהא, ה"ה"ד גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, ההוא דאיתמר בה וקראתם דרור בארץ לכל יושבי'. (תיקוני זו"ח דף ע"ב ע"ב)

ז. בראות רשב"י ברוח קדשו ענין זה, צוה לר' אבא לכתוב ספר הזוהר בדרך העלם להיותו מוצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומ"י מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בע"ה כנז' בפי' ויחי דרי"ז, על דא כתיב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרח"ו זלה"ה בהקדמתו לשעה"ק)

ח. אמרו בתיקונים (תיקון ו' דף נ"ד ע"א), וז"ל: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא לדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניי וקראתם דרור בארץ כו', ע"ש.

הט אזניך ושמע, כי נודע יד ה' אל עבדיו דחיבור הזוה"ק לא נתגלה לראשונים זאת לפנים בישראל, כי אם ואמר אל דור האחרון שם יתנו קריא"ה נאמנ"ה הנהו זהרהור"י דבזכות זאת ויצמח פורקניי ויקריב משיח"י.

ובדרך זו אלך לפי קרא כדכתי' האמור בפי' בהר וקראתם דרור בארץ לכל יושבי יובל היא תהי' לכם כו'. והן עוד נביא מ"ש בזוה"ק בר"מ ס' נשא דקכ"ד ע"ב והילך לשונו: והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בהאי חיבורא דילך דאיהו ס' הזוהר מן זוהרא דאימא עילאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ב"י מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, עכ"ל.

ראה גם ראה כי בחי' ס' הזוהר הוא בבניה, ומידע ידיע מאי דאתמר בזוה"ק ובתיקונים בדוכתי טובא כאשר ירדוף הקורא אצל עין רוג"ל איזה מקום בינה, והוא כי חמשים שנים דיובל הנה הנם חמישים שערי בינה.

וז"א וקראתם דרור בארץ לכל יושבי, וקראת"ם דייקא, אשר תקרא"ו אותם בספר הזוהר והתיקונים, ובזכותא תליא מילתא, דעי"ז דרור בארץ לכל יושבי. ועי"ז סיים וקאמר יובל היא, כלומר דהם בחי אחת, כמו שיובל בחי בינה, כ"כ לימוד הזוה"ק אני בינה לי גבורה.

ומה שאמרו בזוה"ק במאמר הלזה ע"י לימוד ס' הזוהר שהוא מסטרא דבינה ויהיו טועמ"ם מלמטה מאילנא דחיי נפשי יסוב"ב ינחני לרמוז בזה כי בינה עם הכולל גימי חיי"ם. (נפש חיים מערכת הז' אות ה') [דברי הרע"מ הנ"ל נתבארו באריכות בס' תניא קדישא, אגרת הקודש סימן כ"ו, עיי"ש].

ט. ברע"מ (פי' נשא דף קכ"ד ע"ב) והמשכילים יבינו מסטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי, בגינייהו איתמר והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בהאי חיברא דילך דאיהו ס' הזוהר מן זוהרא דאימא עילאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ב"י מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, עכ"ל.

הנה מבואר מכאן, שהחיבור מהזהר הי' עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסיבתו, אשר זה תהי' סיבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהי' הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון).

ד) גאולת ישראל על ידי לימוד הזוהר

א. אמר ר"מ בריך היא בוצינא קדישא דאמר מילין אילין ליחדא בהון קוב"ה ושכינת"י, קום אליהו נביאה ליקרא דקוב"ה ושכינת"י ויתערוך עמך שאר נביאי ועביד ל"י קנא בהאי חיבורא וכו' לחברא לון בהאי חיבורא לאשתכחא ב"י נייחא וכו' (תיקו"ז דף ל"ג ע"א). דייק אומרו בהאי חיבורא, להודיענו כי דוקא חיבור זה ספר התיקונים מסוגל לסגולה זה לאשתכחא ב"י נייחא ולמיעבד קן שכינת"י, ואז צפור מצאה בית ודרור קן לה בירושלים כסא ה', כמ"ש בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' וכו', כשתתוקן עולם העשיי בסגולת חיבור שכל סודותיו בנויים על מספר קטן לתקן עולם העשיה. (מתוך הקדמת כסא מלך)

ב. ורשותא איתיהיב לון לאילין נשמתין דאתתרכו מאתרייהו בתר קוב"ה ושכינתא לקננא בהאי חיבורא דאיתמר בה וכו', אבל על מארי קבלה אמר לא תקח

האם על הבנים, דלית סכלתנו לאשתמודע בשכינתא באילין מארי קבלה. (תיקוני דף
א' ע"ב)

ג. אמר ר' שמעון, חבריא בודאי קוב"ה אסתכס עמנא עילאין ותתאין למהוי בהאי
חיבורא זכאה דרא דהאי אתגלייא ב"י דעתיד כולי האי לאתחדשא על ידא דמשה
בסוף יומיא בדרא בתראה, לקיימא קרא מ"ה שהי"ה הו"א שיהיה. (תיקוני דף
ק"א)

ד. דבגין האי חיבורא, והאם רובצת על הבנים לא תקח האם על הבנים, אילין
אינון דאיתמר בהון בניס אתם לה' אלקיכם, והאי חיבורא הוא כגוונא דתיבת נח
דאיתכניש בה כל מין ומין, הכי מתכנשין בהאי חיבורא כל נשמתין דצדיקייא ואנשי
מדות דאיתמר בהון זה השער לה' צדיקים יבואו בו, ואחרנין דלא צדיקים איתדחין
מתמן, וכד אתגלייא האי חיבורא בעלמא סגיאין מתכנשין לגביה דאתמר בהון כי את
אשר ישנו פה וגו' ואת אשר איננו פה בהאי חיבורא עמנו היום, ועלייהו איתמר
ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד כאינון דיהון קיימין לעלם ולעלמא עלמיא,
ואיתמר בהון יהי זרעך ככוכבי השמים. (תיקוני דף ע"ב ע"ד)

מובא בלקוטי מוהר"ן: שבהפסוק בעצמו מרומז ונסתר סוד הזה שעל ידי זרעו של
יוחאי, שהוא ר' שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתכח התורה מישראל, כי סופי תיבות
של פסוק זה, כי לא תשכח מפיי זרעיו הם אותיות יוחאי. וזה שמרמז ומגלה הפסוק
כי לא תשכח מפיי זרעו, - מפיי זרעו דייקא, היינו מפיי זרעו של זה בעצמו שהוא מרומז
ונסתר בזה הפסוק שהוא התנא יוחאי, כי על ידי זרעו של יוחאי שמרומז בזה הפסוק
בסופי תיבות הנ"ל שהוא ר' שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה כי בחיבור
הקדוש הספר הזהר הקדוש בחיבורא דא יפקון מן גלותא. ודע שסוד ר' שמעון בעצמו
הוא מרומז בפסוק אחר, כי דע כי התנא הקדוש ר' שמעון הוא בחינת עיר ויקדיש מן
שימיא נחית ר"ת שמעון, עד כאן לשונו.

**דורינו, דור האחרון לפני ביאת המשיח,
נלקה בחשכות מכופלת מהמיימינים
ומהשמאילים:**

**אלו שנמנעים מלימוד הזהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או ח"ו
עצלותם, או זרות הלימוד הק' הזה, שהוא לא כנגלות התורה.**

א. וז"ל המקובל האלקי ר' שלום ביזאגלי ואין מה להוסיף על דבריו: הן היום
ראיתי את עוני עמי אשר במארויקוס עיר גדולה של חכמים וסופרים בפשטי התורה

וסודותיה, וביום שנפטרו רבותי לעדן גן אלהים, המה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיהם, כי עול הגלות וטרדות המסים רבו עליהם, וכמעט נשתכחה תורה זו מהם, כי מחסרון המלמדים חסרו תלמידיהם, אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי, עת לעשות לה', מי יתן איפה ויכתבון מלי, בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו ח"ו נעדרת, ולעד בצור יחצבון לשום להם שארית, תקוה טובה ואחרית, ואל ההרים אשא עיני, יבא עזרי מעם ה', כי במה אתרצה אל אד', הלא בראשי האנשים הקדושים, לזכות את הרבים אשר בדרך האמת רצים ואל ה' נגשים, יתקדשו עוד קדושה יתירה, באש דת סודות התורה, וילמדו הזוהר בשפה ברורה, מסוקל ומוגה כדת וכשורה, ומסומן באותיות הפירוש כשרגא דנהורא, למצוא מבוקשם מיד ולאלתר במהרה.

ב. אלו "שלומדים" הזוהר וכתבי האריז"ל ואינם ראויים לכך מכל הבחינות, וזה אצליהם כשאר חכמות חיצוניות. הם מפרסמים ברבים לבוא ללמוד אצלם, ובזה יצליחו לרכוש הון גשמי. הם מראים תמונות תלים גבוהים של דולרים שיגיעו אליהם על ידי שילמדו אצלם. אוי לנו שהגענו לכך.

הס"מ היודע שעם הגאולה השלימה ע"י משיח צדקינו יגיע קיצו, ממילא הוא עושה כל טצדקי להשחית כל חלק טוב בישראל, שיהי' לו "אריכות ימים".

ג. אנו חיים בדור שאפילו הבני תורה אינם יודעים חובתם האמיתית בחייהם, בפרט בעניני המעור והלשון שהם הגורמים העיקרים לעיכוב ביאת בן דוד.

ד. לכן העמסנו עלינו הטורח והעול הכבד ללקט משני התלמודים, מדרשים, זוהר הק', תיקונים וכתבי האר"י, ראשונים ואחרונים, מוסר וחסידות מהבעל שם טוב ותלמידיו הק', כללים יסודיים ועיקריים בענין לימוד הזוהר והתיקונים כהצלת הדור וקירוב הגאולה שלימה, על ידי זיכוך נפשות ונשמות לומדי הלימוד הק' הזה, שאפילו אם בתחלה לא מבינים כל כך הלימוד הזה, בכל זאת זה פועל גדולות ונצורות למעלה בשמי מרום.

ה. מטרתנו העיקרית היא, כאמור, להפיץ עצם לימוד הזוהר ברבים, אפילו אצל "עמך אידן", ללא שום מטרה גשמית, שיתקרא רב, רבי, או מקובל, אלא שיזדככו ויתלבנו נפשות ונשמות עמך בני ישראל ויתקרבו לאביהם שבשמים, וללא ספק זה יביא הגאולה שלימה.

וועד לעורר על לימוד ספר הזוהר הקדוש